

transparent, nesolăbilă în apă, formată prin combinație a silicatuil de potassă sau a silicatuil de sodă, că și tot sau mai multă silicată șutmătoră: silicatul de calce, silicatul de magnesie, silicatul de barită, silicatul de aluminiu, silicatul de fier.

Înălțind în locul silicatuil de calce se păstrează silicatul de plumbă, atunci sticlă se ciamă cristal. Cristalul este tot-dăuna că basă de potassă.

Proprietățile sticlelor sunt următoarele: — Toate sticlele se tonesc de tot său infuzență căldură; natra și proporția bazelor ce cupind elementul oțarie infuzență asupra topirei lor; se poate zice într-un caz sticlele că potassa, soda și oxidul de plumbă adaugă topirea sticlei, în timp ce alumina și calcele o împușcănează. Sticlele că basă de sodă sunt mai tonitoare decât cele că basă de potassă.

Sticlă este elastică și supușă.

Sticlele că mai multă basă eprouvă, înălțind le întărirea și rezistența ei în oarecare împrejurări, o alterație care poate să devină fizică.

Debitrificarea sticlelor se face înălțind se tonesc și se lasă de se răcesc prea închis, sau înălțind se întăresc pînă la se îmmoia, că se dă în mult timp în această stare de topire de jumătate, și că se sprijină deasupra aceea la o răcire gradată.

Sticlă debitrificată este prea tare, fieroasă, opacă, mai puțin tonitoare decât sticlă transparentă, condensatoare mai bine de electricitate și de căldură decât sticlă ordinărie.

Această alterație a sticlei să a obțină înțilia oară de Réaumur, și să se stabilească deasupra aceea de D. Dartigues, d'Arcet, Dumas: se aplică înțilea principiu de cristalinizare a silicatelor că proporții definite, care nu sunt tonitopile gradelor de căldură că a ajuns spre a topi sau a îmmoia sticlă.

Producția de silicată pădură tonitopă și cristalinizare provin din volatilizarea unei părți a bazei alcaliene ca: